

Datum : Doetinchem, 14 november 2019  
Referentie : ptj/ee/20030  
Betreft : Beeldvormende raadsvergadering gemeente Doetinchem  
Inspraak Woningbouwstrategie 2019

Geachte raadsleden,

Allereerst bedank ik u dat ik hier vanavond mag spreken. Mijn naam is Piet 't Jong. Ik sta hier vanavond als rentmeester. In mijn werk adviseer en ondersteun ik particuliere grondeigenaren, bijvoorbeeld op het gebied van landbouw, bosbeheer, natuur en de instandhouding van ons monumentaal erfgoed.

Net als u heb ik kennis genomen van de Woningbouwstrategie 2019. Als rentmeester ben ik voornamelijk werkzaam in het buitengebied. Mijn inspraak zal zich dus ook vooral richten op hetgeen geschreven staat over woningbouw in het buitengebied. Hierover stelt de Woningbouwstrategie 2019 het volgende:

*“In het buitengebied kan zich de situatie voordoen, dat de realisatie van één of enkele woningen voordelen op andere gebieden met zich meebrengt, die pleiten voor medewerking. Daarbij kan het bijvoorbeeld gaan om het saneren van asbest, het realiseren van milieu- en natuurdoelen en het versterken van landschappelijke of cultuurhistorische waarden”*

Ik kan u zeggen dat ik volledig achter deze gedachte sta, en ik wil vooral naar de raad vertellen waarom:

De overheid heeft voor de komende decennia stevige ambities gesteld voor onze leefomgeving. Veranderingen in het milieu, klimaat en onze waterhuishouding vragen om een nieuwe kijk op de inrichting en het beheer van het buitengebied. Het is mijn taak als rentmeester om zaken die een hoge maatschappelijke waarde hebben te behouden en te ontwikkelen. Zo wil ik ook recht doen aan de ambities van de overheid. Hier doet zich echter een probleem voor: we praten over zaken met een hoge intrinsieke maatschappelijke waarde, die echter lang niet altijd een hoge economische waarde hebben.



Wanneer bijvoorbeeld landbouwgronden worden omgevormd naar natuurgebied, leidt dit tot stevig kapitaalverlies voor de individuele eigenaar. Ook instandhouding van monumentaal erfgoed vraagt om continue investeringen van de eigenaar van het erfgoed, investeringen die zich vaak niet terugverdienen, en de toekomst van een monument dus in gevaar brengen. Subsidies bieden ten dele uitkomst, maar er mag niet van uitgegaan worden dat deze eeuwig blijven bestaan. Bovendien sluiten ze de jaarbalans niet.

De bestaande disbalans tussen maatschappelijke waardeestijging en de economische waardedaling, zorgt ervoor dat dergelijke ontwikkelingen moeilijk van de grond komen.

Wat nu in de Woningbouwstrategie is beschreven biedt hierin uitkomst: door lucratieve ontwikkelingen (in dit geval woningbouw) te combineren met niet-lucratieve ontwikkelingen (versterking en instandhouding van natuur en historisch erfgoed) kunnen je de maatschappelijke doelstellingen waarmaken zonder dat de individuele particulier verlies lijdt of schade ondervindt.

Het vergunnen van kleinschalige woningbouw in het buitengebied zal de gehele omgeving ten goede komen, wanneer het gecombineerd wordt met een versterking van de natuur, het recreatief gebruik of de cultuurhistorische waarde binnen de gemeente. Ik hoop dat de raad het belang hiervan inziet en ik hoop dat de raad daarom ook eind deze maand positief besluit over deze strategie. Dank voor uw aandacht.

Was getekend,

P.A. 't Jong

Witte Rentmeesters en Makelaars